

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci navrhovatele: **R. Č.**, o návrhu ze dne 21. března 2013, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu 22. března 2013 a označeném jako „*dovolání ve věci [č. j. 36 Co 290/2012-144] proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem v právní věci žalobce: Česká spořitelna, a. s., ... proti žalovanému: Roman Čihák*“,

takto:

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 22. března 2013 na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu doručen návrh datovaný dnem 21. března 2013, jímž navrhovatel podává dovolání ve věci č. j. 36 Co 290/2012 - 144 proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem v právní věci žalobce: Česká spořitelna, a. s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, proti žalovanému: R. Č., X 702/30, J. n. N., s tím, že doplnění dalších údajů bude provedeno následně. Podání bylo adresováno Nejvyššímu správnímu soudu a bylo navrhovatelem elektronicky podepsáno.

K tomu Nejvyšší správní soud dotazem u Krajského soudu v Ústí nad Labem zjistil, že jde o rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci jako soudu odvolacího č. j. 36 Co 290/2012 - 144 ze dne 12. prosince 2012.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že správní soudy poskytují dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem. Správní soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu atd. (§ 4 s. ř. s.).

Správní soudy tak dle platných právních předpisů nemají pravomoc rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím soudů v občanském soudním řízení. Kasační stížností lze dle § 102 s. ř. s. napadnout pouze rozhodnutí krajských soudů vydaná ve správním soudnictví. To však není tento případ. Dovolání proti pravomocnému rozhodnutí odvolacího soudu v občanském soudním řízení se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni

[§ 240 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)]. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 10a odst. 2 o. s. ř.), za určitých okolností však může o dovolání rozhodnout přímo soud prvního stupně.

Návrh podaný u Nejvyššího správního soudu se tak týká věci, k jejímuž projednání nejsou správní soudy, včetně Nejvyššího správního soudu, příslušné. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a proto soud návrh jako celek bez dalšího odmítl na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Pro aplikaci § 46 odst. 2 s. ř. s., jejímž důsledkem by bylo zachování časových účinků návrhu doručeného Nejvyššímu správnímu soudu, nebyly v daném případě splněny podmínky, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na návrhy, jimiž se zahajuje řízení u civilního soudu v prvním stupni (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. srpna 2006 č. j. Na 42/2006 - 21, dostupné na www.nssoud.cz). Mimořádný opravný prostředek dle občanského soudního řádu takovýmto návrhem není.

Dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Proto soud vyslovil, že návrhovaatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu